

»ON PRZYNIESIE NARODOM PRAWO...«

NR II/2009 (352)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNE

11 STYCZNIA 2008

Za pomocą rozumu naturalny człowiek może w sposób pewny poznać Boga na podstawie Jego dzieł. Istnieje jednak inny porządek poznania, do ³⁶ którego człowiek nie może dojść o własnych siłach; jest to porządek Objawienia Bożego. Na mocy swego całkowitego wolnego postanowienia Bóg objawia się i udziela człowiekowi. Czyni to, objawiając swoją tajemnicę, swój zamiysł ¹⁰⁰⁶ życiowości, który odwiecznie przygotował w Chrystusie dla dobra wszystkich ludzi. Objawia w pełni swój zamiysł, posyłając swego umiłowanego Syna, naszego Pana Jezusa Chrystusa, i Ducha Świętego. [KKK, 50]

TRZECIA NIEDZIELA PO NARODZENIU PAŃSKIM

CHRZEST CHRZYSTUSA, MURILLO, Bartolomé Esteban (1617, Sewilla – 1682, Sewilla), ok. 1655, olejny na płótnie, Gemäldegalerie, Berlin; źródło: www.abcgallery.com

Z KSIĘGI PROROKA IZAJASZA Iz 42,1-4. 6-7

To mówi Pan: »Oto mój Sługa, którego podtrzymuję, Wybrany mój, w którym mam upodobanie. Sprawilem, że Duch mój na Nim spoczął; On przyniesie narodom Prawo.

Nie będzie wołał ni podnosił głosu, nie da słyszeć krzyku swego na dworze. Nie złamie trzciny nadłamaney, nie zagasi knotka o nikłym płomyku.

On z mocą ogłosi Prawo, nie zniechęci się ani nie załamie, aż utrwali Prawo na ziemi, a Jego pouczenia wyczekują wyspy. Ja, Pan, powołałem Cię słusznie, ująłem Cię za rękę i ukształtowałem, ustanowiłem Cię przymierzem dla ludzi, światłością dla narodów, abyś otworzył oczy niewidomym, ażebyś z zamknięcia wypuścił jeńców, z więzienia tych, co mieszkają w ciemności«.

PSALM RESPONSORYJNY Ps 29

REFREN: **Pan ześle pokój swojemu ludowi**

Oddajcie Panu, synowie Boży,
oddajcie Panu chwałę i stawcie Jego potęgę.
Oddajcie chwałę Jego imieniu,
na świętym dziedzińcu uwielbiajcie Pana.

Ponad wodami głos Pański,
Pan ponad wód bezmiarem!
Głos Pana potężny,
głos Pana pełen dostojeństwa.

Zagrzmiał Bóg majestatu:
a w świątyni Jego wszyscy wołają: „Chwała”.
Pan zasiadł nad potopem,
Pan jako Król zasiada na wieki.

Z DZIEJÓW APOSTOLSKICH Dz 10,34-38

Gdy Piotr przybył do Cezarei, do domu Korneliusza, przemówił:

„Przekonuję się, że Bóg naprawdę nie ma względu na osoby. Ale w każdym narodzie miły jest Mu ten, kto się Go boi i postępuje sprawiedliwie. Posłał swe słowo synom Izraela, zwiastując im pokój przez Jezusa Chrystusa. On to jest Panem wszystkich. Wiecie, co się działo w całej Judei, poczynając od Galilei, po chrzcie, który głosił Jan. Znać sprawę Jezusa z Nazaretu, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą. Przeszedł On, dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła, dlatego że Bóg był z Nim”.

AKLAMACJA Mk 9,6

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Otworło się niebo i zabrzmiał głos Ojca:
To jest mój Syn umiłowany. Jego słuchajcie.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. MARKA Mk 1,6b-11

Jan Chrzciiciel tak głosił: „Idźcie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby się schylić i rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzciliem was wodą, On zaś chrzącił was będzie Duchem Świętym”.

W owym czasie przyszedł Jezus z Nazaretu w Galilei i przyjął od Jana chrzest w Jordanie. W chwili, gdy wychodził z wody, ujrzał rozwierające się niebo i Ducha jak gołębicę zstępującego na siebie. A z nieba odezwał się głos: »Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie«.

PATRON TYGODNIA: ŚW. HONORATA, DZIEWICA

Autorem biografii św. Honoraty jest bp Enodiusz (†521) z Ticinum (dzisiaj: Pawia), który pisząc o swoim poprzedniku, św. Epifaniumu (†496) wspominał o jego młodszej siostrze – Honoracie. Uczyć ją i ukształtować jej formację duchową miała m. in. św. Luminoza z Pawii, dziewica.

Honorata wybrała życie mnisze (Epifanium miał osobiście nałożyć jej welon dziewiczy na głowę, jako znak oddania na wyłączną służbę Panu Bogu) i żyła w Ticinum. Gdy w 476 władca Gotów, Odoaker, najechał cesarstwo zachodniorzymskie i ostatecznie je obalił (pokonując ostatniego cesarza Romulusa Augustulusa – stąd też rok 476 uznaje się tradycyjnie za koniec starożytności i początek średniowiecza...) złączył też Ticinum. Wziął do niewoli wielu obywateli miasta, w tym i Honoratę.

Z rąk Odoakera (rządził Italią do 489, gdy pokonał go, i 4 lata później pozbawił życia, król Ostrogocki, Teodoryk Wielki) Honoratę, wraz z innymi uwięzionymi, wykupił młody brat, bp Epifanium.

XIII w. w. manuskrypcie *De laudibus Papie* odnotowuje, że Honorata zmarła, w powszechnej opinii świętości, w roku 500. Życie jej miało być wypełnione modlitwą, aktami miłosierdzia i pełnego oddania Bogu i ludziom...

Pochowana została obok brata w bazylice św. Wincentego w Pawii. W 1567 jej relikwie przeniesiono do klasztoru Santa Maria delle Caccia.

Pewne zamieszanie w jej życiorys wprowadził niejaki Ferrari w XVII w. sugerując, iż inne święte pochowane w tym samym klasztorze: św. Specjoza, św. Luminoza i św. Liberata, miały być siostrami Honoraty, również uwięzionymi przez Odoakera i uwolnionymi przez bpa Epifaniuma.

(uroczystość 11 stycznia)

il.: **BRAMA ŚW. HONORATY**, WASILKOWSKI Leopold (1865, Lublin – 1929, Warszawa), 1915, Powązki, Warszawa, wzniesiona przez owdowiałego męża Honoraty ze Zwolińskich Mieczysławowej Landsbergowej; źródło: www.komitetpowazkowski.home.pl

INFORMACJE PARAFIALNE (PATRZ TEŻ WWW.SWZYMUNT.KNC.PL)

- 11.I (niedziela): Kończy się w Kościele okres Bożego Narodzenia. Od 12.I (poniedziałek) rozpoczyna się tzw. OKRES ZWYKŁY w ciągu roku.
- 12-17.I (poniedziałek-sobota): Trwa WIZYTACJA DUSZPASTERKA, czyli **KOLEDA**:
 - † Program – patrz poniżej.
 - † Ofiary zbierane przy okazji kolędy przeznaczone zostaną na **renowację stacji drogi krzyżowej**. Za wszystkie ofiary serdeczne **Bóg zapłać!**
- 17.I (sobota): Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy o **18:00**.
- 18.I (niedziela): Spotkanie dzieci klas II i ich rodziców przygotowujące do I Komunii św. na Mszy św. o **18:00**. Obecność przynajmniej jednego z rodziców obowiązkowa.
- Chrzty w styczniu w 4^{tą} niedzielę miesiąca, **25.I**, na sumie. Zgłoszenia do **17.I** w kancelarii. Przygotowanie przed chrztem dla rodziców i chrzestnych **18.I** po sumie, w kościele.
- Przypominamy!, że w **KAŻDYM PIĄTEK**, na Mszy św. o **18:00**, w sposób szczególny czcimy Miłosierdzie Boże i odmawiamy **KORONKĘ DO BOŻEGO MIŁOSIĘRZIA**.
- Zachęcamy do lektury prasy i wydawnictw katolickich!

10.I.2009 Sakrament Małżeństwa przyjęli:

Piotr Łukasz KOWALCZYK i Agnieszka Mariola RACZYŃSKA

tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało Mt.19, 6 Por. Rdz 2, 24

PROGRAM WIZYTACJI DUSZPASTERKIEJ (KOLEDA)

W najbliższym czasie Księża pragną złożyć wizytę mieszkańcom następujących wiosek:

- 12.I (poniedziałek): **Obory**, bl. nr 19, 20 i 21 – dwóch księży od 16:00
 - 13.I (wtorek): **Brzeście**, strona d. PGR-u – dwóch księży od 9:30
 - 14.I (środa): **Cieciszew** – dwóch księży od 9:30; oraz **Kawęczyn**, strona prawa patrząc od kościoła – dwóch księży od 16:00
 - 15.I (czwartek): **Kawęczyn**, strona lewa patrząc od kościoła – dwóch księży od 16:00
 - 16.I (piątek): **Kawęczyn** – jeden ksiądz od 9:30; oraz **Łyczyn i Słomczyn**, ul. Łyczynska – jeden ksiądz od 16:00
 - 17.I (sobota): **Parcela**, ul. Baczyńskiego – dwóch księży od 9:30
- Księża proszą o podwołenie na kolędę i zewnętrzny znak, że wizyta księdza JEST **OCZEKIWANA**.

NIEZWYKŁE WIZERUNKI (7): DZIECIĄTKO JEZUS Z PRAGI...

Pochodzenie figurki *Milostného Pražského Jezulátka* nie jest precyzyjnie znane. Przypuszcza się, że została wyrzeźbiona ok. 1430, w Hiszpanii, z ptaszkiem w prawej ręce Dziecka. Wieść niesie, że autorem miał być Hiszpański mnich, który instrukcje otrzymał bezpośrednio od Niebiańskiego Dzieciątka...

Figurkę (drewno pokryte woskiem, wys. 47 cm) do Pragi sprowadziła w 1556, Maria Manriquez de Lara w wianie (wyszła za czeskiego szlachcika Wratysława z Persztyna). W 1628 jej córka, księżna Polyxena Lobkowicz praskim karmelitom kościoła Matki Boskiej na Malé Straně. Wkrótce potem Pragę najechały wojska saksońskie, a po szwedzkie Gustawa Adolfa (wojna 30-letnia). Karmelici przenieśli się do Niemiec, kościół spłądowano. Figura trafiła na rumowisko a rodzący się kult ustał...

W 1638 do Pragi powrócił młody karmelita, Cyryl od Matki Bożej, który wcześniej, przed wojną, jako nowicjusz zapalał czcią do Dzieciątka Jezus. Zaczął szukać figurki, a po odnalezieniu oczyścił ją i umieścił w oratorium. Dzieciątko wszelako straciło gdzieś rączki. I wtedy ten młody karmelita, w tych niełatwych czasach – Praga była wciąż okupowana – modląc się usłyszał głos Dzieciątka: „Zlitujcie się nade mną a ja zlituję się nad wami. Zwróćcie mi moje ręce a przywrócę pokój...” Nie było to łatwe, brakowało funduszy

i wiedzy, jak to zrobić. Łatwiej było wykonać kopię, ale tę w niewytłumaczalny sposób strząsał świecznik. I znów interweniować miało Dzieciątko mówiąc o. Cyrylowi: „Umieście mnie przy zakrystii a pomoc nadejdzie...”. Wystarczającą kwotę zebrano szybko a restauracji dokonać miał nieznanemu mężczyźnie przybyły z pomocą (tylko ptaszka zabrakło...)

Zaraz potem wieść o cudownym Dzieciątku i cudach czynionych za Jego wstawiennictwem zaczęła się szerzyć (pierwszą książkę opublikowano w 1736, po niemiecku). W 1641 wystawiono Dzieciątku ołtarz, a w 1654 kaplicę. Odwiedzał Go król Ferdynand Czeski, Karol Gustaw Szwedzki. Widział Go także Bernard Ignatius, pan zamku na Martinice, który ofiarował Dzieciątku drogocenną koronę. Koronacja odbyła się w 1655.

Dzieciątko przetrwało wiele późniejszych zawieruch dziejowych nienaruszone. Jego kopie pojawiły się w wielu kościołach Europy, a później – dzięki hiszpańskim misjonarzom – na Filipinach i Ameryce Środkowej. Dzieciątka często towarzyszą słowa, które miało Ono powiedzieć o. Cyrylowi: „Im bardziej będziecie Mnie czcić, tym więcej łask uzyskacie” Część Dzieciątka oddawana jest przez cały rok. Przybierane jest w różne szaty, w zależności od okresu liturgicznego. W okresie Bożego Narodzenia przyodziewane jest w płaszcz z ciemnozielonego aksamitu, dar koronacyjny (na królową Czech) cesarzowej Marii Teresy z 1743.

il. DZIECIĄTKO JEZUS Z PRAGI, kościół Matki Boskiej na Malé Straně, Praga; źródło: www.pragjesu.info

BÓG I MILCZENIE...

Bóg nad milczeniem moim trwa, jak ongiś przed światem początkiem unosił się nad chaos bezładem,

a ja w mej własnej głębi, zostawiona sobie, perłę przy perle układam, dźwięki, kolory, oddechy, poruszenia – żadnym nie związane wątkiem, kolor i kształt przy głosie,

jak w chaosie.

I śpieszę się, i gromadzę, i u przepaści skarbów bez tchu pracując boję się, czy zdążę

Przygotować wszystko ku chwili, gdy jednym władcym słowem Bóg me milczenie rozwiąże.

ILLAKOWICZÓWNA, Kazimiera (1892, Wilno – 1983, Poznań)

POCZET PAPIEŻY (130): AGAPIT II

Był najprawdopodobniej Rzymianinem, acz niewiele wiemy o jego życiu przed wyborem na papieża.

Jego pontyfikat przypadł na czasy zwane później okresem największego poniżenia papiesstwa. Stolica Apostolska straciła całkowitą kontrolę nad sprawami doczesnymi – Rzymem rządził dyktatorski książę i senator Alberyk II Spoletto, nie bez podstaw uważany za pierwszorzędny późniejszych tyranów z półwyspu włoskiego. Ale pontyfikat Agapita ukazał, że prawdziwą godność duchową papiesstwa można zachować nawet w najtrudniejszych czasach...

W 946, zaraz po wyborze Agapita, Alberyk II zalecił wprowadzenie reform kluniackich w Rzymie. Z pomocą mnichów przybyłych z Gorze koło Metz przeprowadzono w opactwie św. Pawła za Murami reformy dyscyplinarne. Przywrócenie dyscypliny w kapitułach i klasztorach Agapit uznał za jeden z priorytetów swej posługi. W 949 przewodniczył, m.in. w tej sprawie, synodowi rzymskiemu. Udało mu się rozwiązać jątrzący się od lat konflikt w arcybiskupstwie Reims.

Poważany i ceniony w *Christianitas* Agapit wspierał cesarza Ottona I Wielkiego w jego planach nawracania pogan północnej i wschodniej Europy. W 948 rozszerzył uprawnienia jurysdykcyjne metropolii w Hamburgu na Danię, a w 955 nadał Ottonowi uprawnienia dotyczące m.in. mianowania biskupów duńskich i jurysdykcji nad zakonami w Niemczech. Wysłał palisus arcybiskupowi Kolonii Brunonowi. Poparł królewski plan przekształcenia klasztoru św. Maurycego w Magdeburgu w centrum misji i organizacji życia kościelnego na terytorium Słowian zachodnich. W czasie jego pontyfikatu chrześcijaństwo przyjęły Dania, Szwecja i Czechy...

Myślał również o znalezieniu rozwiązania problemu Italii. Próbował mianowicie namówić cesarza na bezpośrednią interwencję w sprawę półwyspu. Choć ten za jego życia nie przybył (pozycja Alberyka II była zbyt silna) papieska interwencja przyniosła owoce – acz po śmierci Agapita.

W 954 Alberyk II, na łożu śmierci, zgromadził możnych i kler i kazał im przysiąc, że po śmierci Agapita na Stolicę Piotrową wybrany zostanie syn księcia. Oktawian, łącząc w ten sposób władzę duchową i świecką.

Agapit II zmarł w Rzymie w 955 i został pochowany w bazylice św. Jana na Lateranie.

il. AGAPIT II, boczna nawa Bazyliki św. Pawła za Murami, Rzym; źródło: www.niedziela.pl

MSZE	niedziela i uroczystości obowiązuje:	08:45, 10:30, 12:00 (suma), 18:00
ŚWIĘTE	święta pracujące:	08:45, 18:00
	dni powszednie:	07:30 (codziennie), 18:00 (Pt – Sb)
	tel. (0-22) 754 47 32, fax. (0-22) 754 41 02,	
	e-mail: swzymunt.slomczyn@op.pl	
KANCELARIA	dni powszednie (z przerwą na:	08:00–09:30, 17:00–19:00
PARAFIALNA	Msze św. i nabożeństwa):	
	obozy, niedziele i święta:	nieczynna
KSIĘŻA	Dziekan Pral mgr Stefan Kotwiński , Wikariusz Marcin Klotz	